

до обиколено отъ три страни съ Мурадъ беявж земя. Неговитѣ жители най послѣ ся были принудили да ся преселятъ по окснитѣ села, или сж слѣзли на Муратъ беювото село. Не ся знае кога ся е развалило това село, нѣ тамкашнитѣ стари казватъ, че на послѣдне врѣме запомнили тамъ само една турскя фамилия подъ име Сердаръ оглу. Този Сердаръ оглу усвоилъ всичкитѣ мюлкове на селото и ги работялъ като единъ чифликъ сайбія; той много зле ся поминувалъ съ Мурадъ беювитѣ потомци; не е пуцалъ да мине ни челоуѣкъ, нито говедо въ Бѣла-Черковскя тж земя, и кога ся случяло да мине, той го усвоивалъ, а кога слѣзяло негово той не го търсялъ. Този е най послѣденъ житель на селото Бѣлж Черковж, дѣто му е была кулата, и днесъ ѝ е познато мѣстото обрасло съ дърве. Нѣкждѣ е отишелъ послѣ този Сердаръ оглу, и кога ся е махналъ отъ тамъ не ся знае, нѣ разбира ся, че ся е вдигналъ отъ тамъ прѣди 120 години споредъ казваліето на дядо Ганча*). Слѣдъ неговото вдиганіе, нивята и другата земя на село Бѣла Черкова ся раздѣлили съ жребіе помежду Мурадъ беювитѣ селяни, и тѣхния десятокъ, до танзиуата, на Севліево го носяли тамшнитѣ жители; защото въ него врѣме тамъ были войни-

---

*) Този дядо Ганчо е правялъ на Сердаръ оглу кулата и други работи. Той ся е прѣставилъ 70 годишенъ прѣди 80 години, и ималъ синъ дядо Сжби, който умрѣлъ прѣди 60 години. Този послѣдниятъ е приказвалъ тия прѣдаціа на сегашнитѣ старци, отъ които научихъ и азъ.